

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 94 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz

POCZYTAJCIE MAMO, TATO! 222 (październik 2020)

EEG biofeedback

EEG biofeedback jest wspomagającą metodą terapeutyczną prowadzoną na terenie MPP-P. Podczas treningu dziecko ma przyłączone do głowy elektrody. Jego zadaniem jest spełnić warunki gry komputerowej (np. jazda autem), ale bez użycia myszki czy klawiatury, a za pomocą funkcji fizjologicznych i psychicznych odbywających się w myślach. Jeśli mu się udaje, to auto jedzie, a kiedy nie, auto stoi. W ten sposób dziecko dostaje informację zwrotną (feedback) o swoim stanie i uczy się świadomej regulacji stanu psychofizjologicznego.

Zlecana w przypadkach:

- stanów nerwicowych,
- stresu,
- stanów lękowych
- obniżonego nastroju
- zaburzeń uwagi i koncentracji (ADD)
- dysleksji, dysgrafii, dyskalkulii
- problemów logopedycznych
- nadpobudliwości psychoruchowej (ADHD)
- zaburzeń zachowania
- zaburzeń psychosomatycznych
- zaburzenia odżywiania
- zaburzeń snu
- tików
- autyzmu, w tym zespołu Aspergera
- i wielu innych.

Daje następujące efekty :

- poprawa koncentracji uwagi
- zwiększenie motywacji i kreatywności dziecka
- szybsze zapamiętywanie i przypominanie sobie informacji
- poprawa szybkości uczenia się
- poprawa samopoczucia
- podniesienie nastroju, samooceny
- zwiększenie odporności na stres
- pomoc w zwalczaniu stresu i tremy
- głębszy i łatwiej osiągalny relaks, wyciszenie
- zmniejszenie podatności na wypalenie zawodowe
- poprawa integracji zmysłów, umysłu i ciała
- poprawa samokontroli
- rozwój samoświadomości
- wzrost produktywności i efektywności działań
- zwiększenie pewności siebie
- zmniejszenie drażliwości, agresji, lęków
- poprawa efektywności snu.

Rejestracja telefoniczna w sekretariacie MPP-P.

mgr Agnieszka Jakielaszek - terapeuta EEG biofeedback

Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Koszalinie

ul. Morska 43, tel.: 94 343 01 99

Red. Aleksandra Danielewicz

POCZYTAJCIĘ MAMO, TATO! 222 (październik 2020)

Rola rodziny w rozwoju mowy dziecka z niedosłuchem

Podstawowym środowiskiem kształtowania się mowy każdego dziecka jest rodzina. Rozwój funkcji mowy przebiega tu naturalnie w związku z różnymi sytuacjami dnia codziennego życia. Rola rodziny jest więc szczególna i niepowtarzalna. Jednak wiele rodzin nie pełni jej w sposób właściwy. Szczególnie na uwagę zasługują dwie skrajnie różne postawy rodzicielskie: zbytniego liberalizmu i nadmiernego rygoryzmu. W przypadku pierwszej z nich, błędnej wymowy dziecka nie koryguje się, wręcz ją utrwała, w drugiej zaś wprowadza sytuacje stresowe, które również opóźniają prawidłowy rozwój mowy. Niepełnosprawność dziecka ma znaczący wpływ na funkcjonowanie całej rodziny. Opieka nad dzieckiem z wadą słuchu to prawdziwe wyzwanie. Czasami dalsza rodzina wykazuje niezrozumienie dla nieprawidłowości rozwojowych dziecka, dopatrując się ich przyczyn w niewłaściwej pielęgnacji i w błędach w wychowaniu. Rodzice odczuwają lęk o przyszłość dziecka. Dlatego też wczesna stymulacja dziecka z wadą słuchu powinna być oparta na partnerskiej współpracy specjalistów z rodzicami dziecka. Ze względu na szczególną i silną więź emocjonalną, to właśnie rodzice są najlepszymi terapeutami dziecka. Należy pamiętać, że poświęcają oni dziecku najwięcej czasu i najlepiej je znają. Intuicyjnie odczytują sygnały wysyłane przez dziecko. Podczas codziennych czynności pielęgnacyjno – opiekuńczych stymulują dziecko. Ważne jest stosowanie przez rodziców ćwiczeń i zabaw, stymulujących rozwój mowy, słuchu dziecka już od okresu wczesnego dzieciństwa. Ciekawie na ten temat wypowiada się również Louise Tracy - założycielka kalifornijskiej kliniki, zajmującej się rehabilitacją dzieci niesłyszących, która twierdzi, iż to, czego uczy się małe dziecko we wczesnych latach, prawie całkowicie zależy od jego otoczenia i od obecnych w nim ludzi, to jest od otoczenia domowego i od rodziców. Uważa ona, iż to czego dziecko się uczy, zależy nie tyle od wykształcenia rodziców, ale od ich wnikliwości, intuicji, miłości, cierpliwości i zrozumienia. Zależy to od ich stosunku nie tylko do własnego dziecka, lecz wobec siebie nawzajem i wobec świata w ogóle. Wszystko, co robią rodzice w obecności dziecka, razem z dzieckiem i dla dziecka, ma wpływ na jego charakter, osobowość, emocje i nastawienie do świata, w którym żyje, oraz zdolność jego porozumiewania się. Należy zatem podkreślić, że rodzice małego dziecka z wadą słuchu są dla niego pierwszymi nauczycielami mowy i porozumiewania się społecznego.

Mgr Anna Dąbkowska - neurologopeda